

การดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2554 ในกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำ **1)** กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ **2)** กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร และ **3)** กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา โดยอนุโลม

ความหมาย

วินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น นอกจากนี้วินัยยังหมายถึงลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายตามกฎหมายเมื่อข้าราชการมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัย ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและโทษ การสั่งลงโทษหรืองดโทษ และการดำเนินการต่างๆ ระหว่างการดำเนินการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น ให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การกล่าวหา หมายถึง กรณีผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดวินัยข้าราชการ
กล่าวหาให้ดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นั้น

โทษทางวินัย

โทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กำหนดไว้ มี 5 สถาน คือ

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

1. ภาคทัณฑ์ เป็นโทษสำหรับกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

นอกจากนี้ ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ไม่มีข้อห้ามไม่ให้เลื่อนเงินเดือน หากผู้นั้นมีคุณสมบัติที่จะเลื่อนเงินเดือน ก็อาจได้รับการเลื่อนเงินเดือนได้

2. ตัดเงินเดือน เป็นการลงโทษตัดเงินเดือนเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน และเป็นจำนวนเงินเดือน เช่น ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เมื่อพ้น 2 เดือนแล้ว ให้ได้รับเงินเดือนตามปกติ

3. ลดเงินเดือน เป็นการลดเงินเดือนของผู้นั้นลงเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน ผู้ถูกลงโทษลดเงินเดือนในครั้งปีที่ผ่านมาจะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนในครั้งปีนั้น

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

4. ปลดออก เป็นการลงโทษให้พ้นจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จบำนาญ เสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ

5. ไล่ออก เป็นการลงโทษให้พ้นจากราชการ โดยไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ

กระบวนการดำเนินการทางวินัย

1. การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ

1.1 มีการร้องเรียนหรือมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย เมื่อมีการร้องเรียนหรือมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้ที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยคือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ

กรุงเทพมหานคร (สำนักงาน ก.ก.) เลขานุการสภากรุงเทพมหานคร หัวหน้าสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้อำนวยการเขต ตั้งแต่กรณี

1.2 ข้อกำหนดวินัย ใช้ข้อกำหนดวินัยของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 80 – 85

1.3 การสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทั้งความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยการสอบสวนปัจจุบันยังคงเป็นไปตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา (สว. 2) ที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบว่ามีข้อกล่าวหากระทำการใด เมื่อใด อย่างไร พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหา ตลอดจนจนอ้างพยานหลักฐาน หรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

2. สอบถามผู้ถูกกล่าวหาเบื้องต้น สอบถามผู้ถูกกล่าวหาเบื้องต้นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

3. กรณีผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพ ว่าได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากรกระทำตามที่ถูกกล่าวหา นั้น เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว. 3) ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย แล้วทำรายงานการสอบสวน โดยให้มีความเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัย กรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

4. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อ้างถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว. 3) โดย

- ข้อกล่าวหาจะต้องระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด

- พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ระบุพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุ วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการ

สนับสนุนข้อกล่าวหาซึ่งอาจเป็นพยานเอกสาร หรือพยานบุคคลก็ได้ สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

5. สิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน และให้คณะกรรมการสอบสวนนำหนังสือแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกมาก็ได้

6. การพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาของพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาและวินิจฉัย พร้อม ทำรายงานการสอบสวนโดยให้มีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิด ให้ระบุว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด มาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด แต่ถ้ามีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อำนาจสั่งหรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดวินัยก็ให้เสนอสั่งยุติเรื่อง

1.4 การลงโทษ กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ก.ก. เพื่อนำเสนอคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) พิจารณามีมติก่อน เมื่อ ก.ก. มีมติประการใดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แต่ถ้าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสามารถลงโทษได้ไม่ต้องส่งเรื่องให้ ก.ก. พิจารณา ก่อน โดยอำนาจการลงโทษเป็นไปตามมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบ กฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2536) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน

1.5 การรายงานการดำเนินการทางวินัย เมื่อได้มีการดำเนินการทางวินัยหรือมีการลงโทษทางวินัยแล้วไม่ว่าจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ก.ก. เพื่อรายงาน ก.ก. พิจารณา และให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษ และสำเนารายงานการสอบสวนให้ปลัดกรุงเทพมหานครทราบด้วย กรณี ก.ก. พิจารณามีมติเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและมีมติประการใดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ ก.ก. กรณี ก.ก. พิจารณามีมติรับทราบการดำเนินการทางวินัยถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยสิ้นสุด สำนักงาน ก.ก. จะแจ้งมติ ก.ก. พร้อมทั้งส่งเรื่องทั้งหมดคืนต้นสังกัดต่อไป

2. การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร

2.1 มีการร้องเรียนหรือมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย เมื่อมีการร้องเรียนหรือมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้ที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยคือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

2.2 ข้อกำหนดวินัย ให้ข้อกำหนดวินัยของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 82 – 94

2.3 การสอบสวน กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส่วนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. 2550

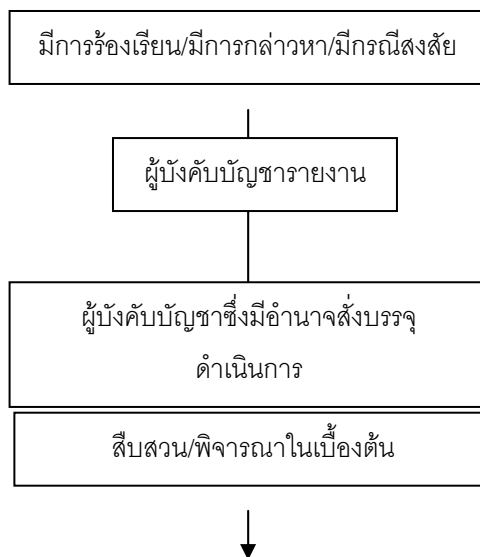
2.4 การลงโทษ กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ก.ก. เพื่อนำเสนอ ก.ก. พิจารณามีมติก่อน เมื่อ ก.ก. มีมติประการใดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แต่ถ้าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้บังคับบัญชาสามารถสั่งลงโทษได้ไม่ต้องส่งเรื่องให้ ก.ก. พิจารณาก่อน โดยอำนาจการลงโทษเป็นไปตามมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ประกอบกฎ ก.ก. ว่าด้วยการลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550

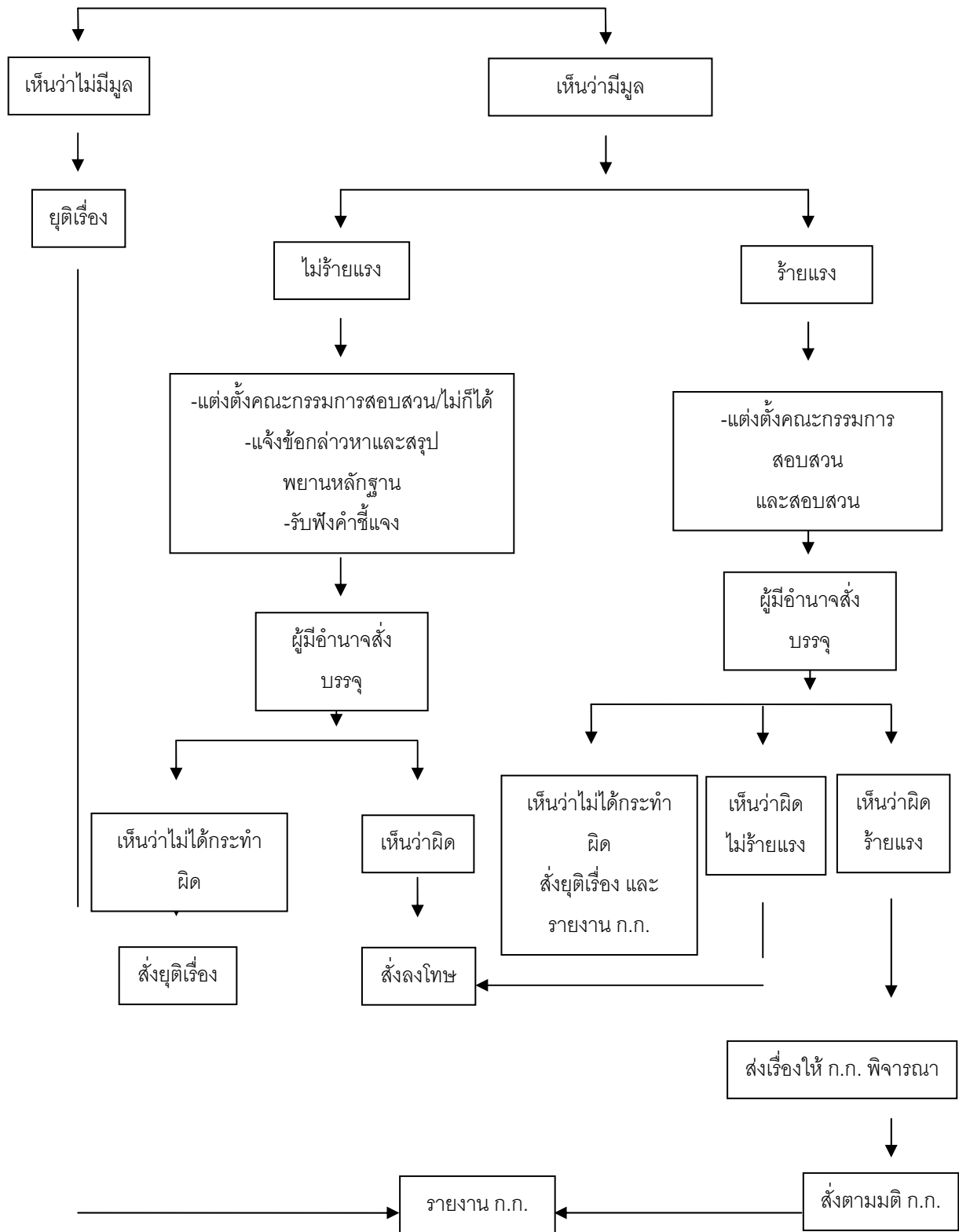
2.5 การรายงานการดำเนินการทางวินัย เมื่อได้มีการดำเนินการทางวินัยหรือมีการลงโทษทางวินัยแล้ว ไม่ว่าจะเป็ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ก.ก. เพื่อรายงาน ก.ก. พิจารณา และให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษ และสำเนารายงานการสอบสวนให้ปลัดกรุงเทพมหานครด้วย กรณี ก.ก. พิจารณามีมติเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและมีมติประการใดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ ก.ก. แต่ถ้า ก.ก. พิจารณามีมติรับทราบการดำเนินการทางวินัย ถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยสิ้นสุด สำนักงาน ก.ก. จะแจ้งมติ ก.ก. พร้อมทั้งส่งเรื่องทั้งหมดคืนต้นสังกัดต่อไป

3. การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา

การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

สรุปขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย

การอุทธรณ์ การร้องทุกข์

การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร) เป็นองค์กรอิสระจากฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่พิทักษ์ระบบคุณธรรม โดยยกบทบาทลักษณะตุลาการจากคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) ไปเป็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร)

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. เสนอแนะต่อคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) เพื่อให้ ก.ก. ดำเนินการ จัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

2. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

3. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

4. พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรม

5. ออกกฎ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ชั่วบงคับ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2554 กฎ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานครและข้อบังคับเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ

6. แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ กรุงเทพมหานครหรือเป็นกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ กรุงเทพมหานคร

การอุทธรณ์

1. ความหมาย

การอุทธรณ์ หมายถึง กระบวนการทางนิติธรรมในการบริหารงานบุคคลที่ให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการขอให้ผู้มีอำนาจพิจารณาทบทวนการลงโทษอีกครั้งหนึ่ง

2. หลักการ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บัญญัติให้มีการดูแลรักษาความเป็นธรรมให้แก่ข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษทางวินัยถูกสั่งให้ออกจากราชการ และตรวจสอบรักษามาตรฐานการดำเนินการของผู้บังคับบัญชา โดยกำหนดให้องค์คณะบุคคล คือ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนสามัญกำหนดไว้ในหมวด 9 มาตรา 114 – 121 และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. 2551

3. ผู้มีสิทธิอุทธรณ์

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ ได้แก่ ผู้ถูกลงโทษทางวินัย ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน โทษปลดออก ไล่ออกจากราชการ

4. การยื่นอุทธรณ์

ผู้ถูกลงโทษทางวินัย อุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ภายใน 30 วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ โดยมีสาระสำคัญในการอุทธรณ์ ดังนี้

- ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- คำสั่งซึ่งเป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง
- ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

- คำขอของผู้อุทธรณ์
- ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

การยื่นหนังสืออุทธรณ์ ให้ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ที่กองพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.ก. หรือส่งหนังสืออุทธรณ์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

5. ขั้นตอนการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

1. รับเรื่องอุทธรณ์ นิติกรเสนอความเห็นต่อประธาน ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ว่าควรรับหรือไม่รับอุทธรณ์

2. ประธาน ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร สั่งรับอุทธรณ์ จําหน่ายสำนวนให้องค์คณะวินิจฉัยและ
กรรมการเจ้าของสำนวน

3. นิติกรแจ้งการแต่งตั้งองค์คณะวินิจฉัยและกรรมการเจ้าของสำนวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

4. นิติกรทำความเข้าใจเสนอกรรมการเจ้าของสำนวนว่าควรรับหรือไม่รับอุทธรณ์ เพื่อเสนอ
องค์คณะวินิจฉัย

5. เมื่อองค์คณะวินิจฉัยมีคำสั่งรับอุทธรณ์ไว้พิจารณา กรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งให้
คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์ยื่นภายใน 30 วันนับแต่ได้รับคำสั่ง

- เมื่อได้รับคำแก้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ยื่นภายใน
15 วัน

- เมื่อได้รับคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์
เพิ่มเติมยื่นภายใน 15 วัน

6. กรรมการเจ้าของสำนวนจัดทำบันทึกสรุปสำนวนเสนอองค์คณะวินิจฉัย ถ้าองค์คณะ
วินิจฉัยเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้เพียงพอแล้ว ให้กำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงและแจ้งให้คู่กรณี
ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 10 วัน

7. องค์คณะวินิจฉัย กำหนดวันนั่งพิจารณาอุทธรณ์ครั้งแรก โดยแจ้งให้คู่กรณีทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่า 10 วัน

8. วันนั่งพิจารณาครั้งแรก ให้กรรมการเจ้าของสำนวนเสนอสรุปข้อเท็จจริงและประเด็นของ
เรื่อง จากนั้นให้คู่กรณีแถลงด้วยวาจาโดยให้ผู้อุทธรณ์แถลงก่อน และองค์คณะเป็นผู้ซักถามคู่กรณีและ
พยาน

9. เมื่อเสร็จสิ้นการนั่งพิจารณาแล้วองค์คณะวินิจฉัยนัดประชุมปรึกษาเพื่อมีคำวินิจฉัยหรือ
คำสั่งและแจ้งผลคำวินิจฉัยให้คู่กรณีทราบ

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับแต่วันที่ได้รับ
อุทธรณ์ ถ้าดำเนินการไม่เสร็จให้ขยายเวลาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 60 วัน

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุต้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.
กรุงเทพมหานคร ภายใน 30 วัน หากไม่ได้ดำเนินการถือว่าจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เฉพาะผู้
อุทธรณ์เท่านั้น เมื่อไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ให้ฟ้องต่อศาลปกครองภายใน
90 วัน

การร้องทุกข์

1. ความหมาย

การร้องทุกข์ หมายถึง การที่ข้าราชการกรุงเทพมหานครร้องขอความเป็นธรรม เนื่องจากเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ทำให้เกิดความคับข้องใจและประสงค์จะให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนโดยเร็ว

2. ผู้มีสิทธิร้องทุกข์

ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ ได้แก่ ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ ซึ่งรวมถึงการให้ออกจากราชการบางกรณีด้วย

3. เหตุแห่งการร้องทุกข์

เหตุแห่งการร้องทุกข์ คือ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา ซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1. ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นตามสมควร หรือเป็นการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ

2. ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

3. ไม่ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

4. ไม่เป็นไปตามหรือขัดข้องกับระบบคุณธรรมตามมาตรา 41 แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร

- มาตรา 41 การจัดระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรม ดังต่อไปนี้

1. การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

2. การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กร และลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

3. การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นไปอย่างเป็นธรรม โดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรม และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

4. การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

5. การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

4. การยื่นเรื่องร้องทุกข์

1. การร้องทุกข์สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- คำขอของผู้ร้องทุกข์
- ลายมือชื่อของร้องทุกข์หรือได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนกรณีที่จำเป็น

2. การร้องทุกข์ต้องยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายใน 30 วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

2.1 ยื่นร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป

1. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าผู้อำนวยการสำนัก ให้ร้องทุกข์ต่อ ผู้อำนวยการสำนัก

2. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าหัวหน้าสำนักงาน ก.ก. ให้ร้องทุกข์ต่อหัวหน้าสำนักงาน ก.ก.

3. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าเลขานุการสภา กทม. ให้ร้องทุกข์ต่อเลขานุการสภา กทม.

4. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าหัวหน้าสำนักงานเลขานุการสภา กทม. ให้ร้องทุกข์ต่อหัวหน้าสำนักงานเลขานุการสภา กทม.

5. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักปลัด กทม. ให้ร้องทุกข์ต่อหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักปลัด กทม.

6. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าผู้อำนวยการเขต ให้ร้องทุกข์ต่อผู้อำนวยการเขต

7. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากเลขานุการสภา กทม. หรือหัวหน้าสำนักงานเลขานุการผู้ว่า กทม. หรือหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักปลัด กทม. ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร

2.2 ยื่นร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร

1. เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าสำนักงาน ก.ก. ผู้อำนวยการเขต ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร

5. ขั้นตอนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

1. รับเรื่องร้องทุกข์ นิติกรเสนอความเห็นต่อประธาน ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ว่าควรรับหรือไม่รับคำร้องทุกข์

2. ประธาน ก.พ.ค. กรุงเทพมหานครสั่งรับร้องทุกข์ จำหน่ายสำนวนให้องค์คณะวินิจฉัยและกรรมการเจ้าของสำนวน

3. นิติกรแจ้งการแต่งตั้งองค์คณะวินิจฉัยและกรรมการเจ้าของสำนวนให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ

4. นิติกรทำความเข้าใจเสนอกรรมการเจ้าของสำนวนว่าควรรับหรือไม่รับร้องทุกข์ เพื่อเสนอองค์คณะวินิจฉัย

5. เมื่อองค์คณะวินิจฉัยมีคำสั่งรับร้องทุกข์ไว้พิจารณา กรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ทำคำแก้ร้องทุกข์ยื่นภายใน 15 วัน (นิติกรเป็นผู้ทำหน้าที่ให้กรรมการเจ้าของสำนวนลงนาม)

6. กรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าคำแก้ร้องทุกข์และข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยแล้ว ให้จัดทำบันทึกสรุปสำนวนเสนอองค์คณะวินิจฉัย ถ้าองค์คณะวินิจฉัยเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้เพียงพอต่อการวินิจฉัยแล้ว ให้กำหนดวันประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยต้องแจ้งวันประชุมให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

7. วันประชุมพิจารณาให้กรรมการเจ้าของสำนวนเสนอสรุปข้อเท็จจริง จากนั้นจึงให้ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์แถลงด้วยวาจา

8. องค์คณะวินิจฉัยประชุมมีคำวินิจฉัย แจ้งผลคำวินิจฉัยให้คู่กรณีทราบ

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน หากดำเนินการไม่เสร็จให้ขยายระยะเวลาได้อีก 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 30 วัน

ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร
หากผู้ร้องทุกข์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง